

SWEDISH A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.
- It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A, soit la section B. Écrivez un commentaire comparatif.
- Vous n'êtes pas obligé(e) de répondre directement aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le souhaitez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.
- No es obligatorio responder directamente a las preguntas de orientación que se incluyen, pero puede utilizarlas si lo desea.

Välj del A **eller** del B

DEL A

Analysera och jämför följande texter:

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema/n. Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, stämning, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten. Det är inte obligatoriskt för dig att svara direkt på de vägledande frågorna. Emellertid är det lämpligt att använda dem som utgångspunkt för din jämförande analys.

Text 1

– Tommen, Tommen, lockade Monna och sprang lite undan, just så långt att hon var inom räckhåll. Tommen var inte bortskämd med lekkamrater, han knuckte till och slängde sig över gräsmattan, Nettis silkesmatta, Tommen flög av och an mellan flickorna, skällde uppsluppet och nafsade dem i tårna. Plötsligt var hela världen full av skratt och förvirring, Netti stod där med kopplet i handen.

– Akta pionerna! ropade hon när jakten gick runt husknuten, busken darrade till och ett par grenar knäcktes. – Akta!

Men de varken hörde eller såg. Nu var det Tommen som flög först, tittade sig om och satte iväg med flaxande öron, av och an mellan grinden och trappan.

– Akta mina löjtnantshjärtan! ropade Netti. Hennes ömtåliga hjärtan som stod för nära grinden, man måste öppna och stänga den med största försiktighet, de kunde slitas från sina tunna stänglar.

Vad skulle hon göra? Vad kunde de ta sig till? Det var inte bara det att gräsmattan blev nertrampad och att hennes blommor var livrädda. Det var nånting mycket värre: de var barn. Netti hade haft sitt bankfönster mitt emot en skola, hon hade sett barn vimla därutån, barn i alla åldrar och storlekar, hon hade sett lärare gå ut och in och aldrig kunnat begripa hur de frivilligt gav sig i kast med sådana oberäkneliga varelser. Själv hade hon gått i krokarna och omvägar för att slippa möta skocken. Barn, vad var det för nånting? Ett slags ofärdiga vuxna som ännu inte lärt sig hur människor ska vara mot människor. Larmade och skrek och kunde springa omkull en.

Vem vet vad de kunde hitta på.

Netti trodde inte alls på barns oskyldiga uppsyn. Det fanns lugnare ting att umgås med, små levande ting, och det hade hon äntligen fått. Hur skulle hon bli kvitt de där båda?

Solveig von Schoultz, ur *Lilla Lyckan* (1991)

Text 2**Det gåtfulla folket**

Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land, detta land är ett regn och en pöl
 Över den pölen går pojkarnas båtar ibland, och dom glider så fint utan köl
 Där går en flicka, som samlar på stenar, hon har en miljon
 Kungen av träd sitter stilla bland grenar i trädkungens tron
 5 Där går en pojke som skrattar åt snö
 Där går en flicka som gjorde en ö av femton kuddar
 Där går en pojke och allting blir glass som han snuddar
 Alla är barn och dom tillhör det gåtfulla folket.

Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land, detta land är en äng och en vind
 10 Där finner kanske en pojke ett nytt Samarkand och far bort på en svängande grind
 Där går en flicka, som sjunger om kottar, själv äger hon två
 Där vid ett plank står en pojke och klottrar att jorden är blå
 Där går en pojke som blev indian
 Där går kungen av skugga runt stan och skuggar bovar
 15 Där fann en flicka en festlig grimas som hon provar
 Alla är barn och dom tillhör det gåtfulla folket.

Barn är ett folk och dom bor i ett främmande land, detta land är en gård och ett skjul
 Där sker det farliga tågöverfallet ibland vackra kvällar när månen är gul
 Där går en pojke och gissar på bilar, själv vinner han jämt
 20 Fåglarnas sånger i olika stilar är magiska skämt
 Där blir en värdelös sak till en skatt
 Där blir sängar till fartyg en natt och går till månen
 Där finns det riken som ingen av oss tar ifrån dem
 Alla är barn, och dom tillhör det gåtfulla folket.

Beppe Wolgers, ur *Djur som inte...* (1956)

- Hur skiljer sig attityden till barn i de två texterna?
- Hur får textförfattarna fram denna?
- Hur skiljer sig romantexten från sångtexten i upplägg och struktur?

DEL B

Analysera och jämför följande texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema/n. Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, stämning, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten. Det är inte obligatoriskt för dig att svara direkt på de vägledande frågorna. Emellertid är det lämpligt att använda dem som utgångspunkt för din jämförande analys.

Text 3

”Ida, kom nu!”

Hon stänger av datorn och springer ut till mamma som står färdig och väntar i hallen. Mamma har scarf i håret idag, precis som Ida ibland. Det ser fänigt ut, liksom flickaktigt, men det gör inget. Bara mamma är glad.

5 De tar tåget till landet. Ingen av dem vet var man ska gå av – de har aldrig åkt till skogen förut, men de hoppar av vid en station som är långt utanför stan.

Allting blir fel. De hittar inte skogen utan hamnar på en väg mitt ute i ingenstans där det kör en massa bilar. Så de får gå efter varandra längs vägkanten medan bilarna susar förbi. ”Gud vad vi är misslyckade!” skriker mamma genom motorbullret. Ida skrattar.

10 Till slut hittar de i alla fall något som liknar landet. Det är åkrar med kor på och de kliver över stängsel och går genom hagar för att nå skogen som de kan se långt där borta. Mamma säger inte mycket. Hon andas bara djupa andetag och kliver rakt i koskiten med sina opraktiska skor. Det känns nästan som om de är blyga för varandra fast de träffas varje dag.

15 Det finns så mycket som hon skulle vilja fråga mamma om. Om varför allting blev som det blev med pappa och varför de skaffade Ida egentligen, hur det var tänkt från början. Och om vad som hände sedan, när mamma började ta tablettorna: klarade hon inte av att vara ensam? Eller var det Ida som var för jobbig? Men hon frågar inte. Allt känns så okomplicerat just nu.

De närmar sig en hage där det går hästar, stora hästar som Ida vill se mer av. De blir stående utanför staketet. Hon följer hästarnas rörelser, blir alldeles uppslukad.

20 ”Tänk att jag red när jag var liten. Det känns längesen det.” Ida tittar förvånad på mamma. Det här har hon aldrig hört.

”Vadå? Red du?”

”Ja, jag var sommarbarn under några år.” Mammans blick ligger på hästarna. ”Som en sommarkatt”, tillägger hon med ett skratt och vänder sig mot Ida.

25 ”Vadå sommarbarn?”

”Ja, jag hade någon slags kontaktfamilj på landet, jag vet inte varför. För att mamma och pappa skulle kunna vila kanske. För att dom inte orkade med mej. Eller så var det bara så att de tyckte att jag skulle få komma från stan.”

”Så du kunde rida?”

30 Mamma ler stolt. ”Ja, det kunde jag.” Mamma tittar nyfiket på Ida. ”Så du skulle vilja rida? Det visste jag inte. Då tycker jag att du ska göra det. Du får be pappa om pengar bara. Lova att du gör det?”

”Ja... kanske”, säger Ida.

35 De fortsätter att gå. Hittar skogen och kliver omkring där ett tag. Snart blir det blött i skorna och de börjar längta hem. Innan de hittat tillbaka till vägen har det blivit mörkt. De har inte ätit något på massor av timmar – det är klart att ingen tänkte på matsäck. Ändå känns det inte eländigt och fel. Ida tar mammans hand. Mamma tittar på henne, överraskad, men hon kramar handen tillbaka.

Sara Kadefors, ur *Sandor/slash/Ida* (adapterad) (2006)

Text 4**Bilister trivs bäst i öppna landskap**

Det är inte bara Ulf Lundell som trivs bäst i öppna landskap. Samma tycks gälla för de flesta av oss när vi sätter oss bakom ratten.

Enligt en undersökning vid Statens väg- och transportforskningsinstitut (VTI) kör vi säkrast när vi har åkrar och ängar vid sidan av vägen.

- 5 Forskarna testade ett antal bilister i en körsimulator där de körde en viss sträcka i tre olika landskapstyper: åker, skog och blandad terräng. Efter testet fick personerna också fylla i en enkät om sina upplevelser.

- 10 De flesta uppgav att de kände sig lugnare i öppna landskap. Körtestet avslöjade att de visserligen ökade farten när de hade friare sikt, men att de också höll längre avstånd till mötande bilar.

– Det finns undersökningar som faktiskt visar att det sker färre olyckor i öppen terräng. Det kan nog i hög grad bero på en lugnare sinnesstämning. Vid körning i skog upplevs skogskanten som otäck och då kör man längre ut på vägen, vilket ökar riskerna vid möte, säger Hans Antonsson vid VTI.

- 15 Vad är då lösningen? Hugga bort all skog längs vägarna?

– Det går självklart inte. Men vi skulle säkert kunna rensa mer av det sly som växer upp nära vägkanterna.

ur *Allt om motor*: <http://www.alltommotor.se> (2008)

- Hur påverkar naturen människorna i de två texterna? Vad betyder den för dem?
- Hur beskriver de två texterna detta?
- Hur skiljer sig presentationen av ”personerna” i de två texterna?